

Arrest

nr. 320 598 van 23 januari 2025
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake:

1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BOUDRY
Rue Georges Attout 56
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 11 december 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat J. BOUDRY. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij in de zaak RvV 325 482 (hierna: verzoeker) en verzoekende partij in de zaak RvV X (hierna: verzoekster), echtgenoten, dienen op 19 juli 2023 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Op 9 januari 2024 werd de behandeling van dit verzoek om internationale bescherming beëindigd omdat verzoekers niet kwamen opdagen voor hun persoonlijk onderhoud.

1.2. Op 27 maart 2024 dienen verzoekers een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 1 augustus 2024 worden verzoekers gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), wat betreft verzoeker bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en wat betreft verzoekster bijgestaan door een tolk die het Russisch machtig is.

Op 9 september 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker), luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en te zijn geboren op [...] 1983 in Tbilisi. U werkte in Georgië als taxichauffeur. Op 20 maart 2020 stond u buiten aan restaurant Kiramala te wachten op de chef van hotel Agdeni, die u later terug naar hotel Agdeni moest brengen. U zag vijf jonge gasten, die een bushokje aan het beschadigen waren. Eén van de jongens had zijn hand gekwetst en ze vroegen aan u om hen naar het ziekenhuis te brengen. U zei dat u dit niet kon doen omdat u reeds aan het wachten was op een klant. Hierop begonnen de jongens ruzie te maken en u te slaan, u verdedigde zich met een schroevendraaier waarmee u één van de jongens raakte en u liep weg van uw auto. Een vriend, die aan het wachten was in zijn auto, kwam u helpen en hij bracht u naar het ziekenhuis, waar u geopereerd werd en drie dagen bleef. U maakte zich zorgen over de jongen die u had verwond, Z., en probeerde te informeren via vrienden wie hij was. Zo kwam u te weten dat hij voorwaardelijk vrij was en in uw wijk nog is komen vragen naar u. U verbleef echter veel in het buitenland waardoor hij u niet kon vinden.

U vertrok in april 2020 uit Georgië richting Rusland en Kazachstan, waar u aan het werken was. u keerde hierna rond mei 2020 terug naar Georgië gedurende drie à vier dagen om uw familie te bezoeken. Hierna vertrok u voor een eerste maal vanuit Georgië richting België uit schrik voor Z. en keerde sindsdien nog minstens drie maal terug vanuit België naar Georgië, waarbij u eind mei 2022 voor de laatste keer bent gearriveerd in België. Op 4 februari 2023 arriveerden ook uw vrouw en twee kinderen G. en D. in België.

U diende samen met uw vrouw M.M. (CG: [...]) jullie eerste verzoek om internationale bescherming in België in op 19 juli 2023. Jullie kwamen niet opdagen voor jullie persoonlijk onderhoud en op 9 januari 2024 werd er in jullie hoofde een beslissing tot beëindiging van de behandeling van jullie verzoek genomen. Jullie tekenden hiertegen geen beroep aan binnen de wettelijk voorziene termijn.

Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd, dienden jullie op 27 maart 2024 een tweede verzoek om internationale bescherming in België in. Op 21 juli 2024 werd jullie tweede verzoek ontvankelijk verklaard omwille van formele redenen.

Ter staving van jullie relaas leggen uw vrouw M.M. (CG: [...]) en u volgende documenten neer: uw paspoort, het paspoort van uw vrouw, het paspoort van jullie twee kinderen, de identiteitskaart van uw vrouw, jullie huwelijksakte en de geboorteakte van jullie kinderen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Het betreft hier immers uitsluitend een interpersoonlijk conflict dat u zou hebben gehad met Z. en zijn kompanen, die naar u op zoek waren na het incident op 20 maart 2020 (CGVS, p.6).

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Zo dient er ten eerste op te worden gewezen dat sinds u voor de eerste keer naar België kwam, u sindsdien nog minstens drie keer bent teruggekeerd naar Georgië, waarbij u steeds uw gezin bezocht (CGVS, p.4-5 en stempels paspoort). Uw verklaringen dat u zich enerzijds genoodzaakt zag Georgië te ontvluchten om uzelf veilig te stellen, maar dat u anderzijds minstens drie maal terugkeerde naar Georgië, daar bij uw gezin verbleef en op en neer reisde om te werken vallen niet met elkaar te rijmen. Dit gegeven doet dan ook afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van uw relaas.

Deze geloofwaardigheid wordt nog verder ondergraven door de het feit dat u heeft gewacht tot juli 2023 om uw verzoek om internationale bescherming in België in te dienen. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, verklaart u dat toen u de eerste keer naar België kwam, uw werkgever beloofd had uw documenten in orde te brengen, wat nooit is gebeurd. Toen u wist dat het niet zou lukken om uw verblijfsdocumenten in orde te brengen, heeft u besloten om samen met uw gezin asiel aan te vragen (CGVS, p.8). Het feit dat u uw verzoek om internationale bescherming in Europa laattijdig indiende, druist sterk in tegen de door u aangehaalde vrees voor uw leven en nood aan internationale bescherming. Van een verzoeker kan immers verwacht worden dat hij zo snel mogelijk na binnenkomst in het land van asiel een verzoek om internationale bescherming indient, wat u jarenlang hebt nagelaten om te doen. Dit gegeven ondermijnt zowel de ernst als de aannemelijkheid van de door u aangehaalde vrees.

Daarnaast dient er ook nog te worden gewezen op enkele tegenstrijdigheden in uw relaas. Zo verklaarde u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u voor hotel Agdenis stond te wachten om de uitbater naar een discotheek te brengen (CGVS vragenlijst 1e VIB, randnr. 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u echter dat u tegenover restaurant Kiramala stond te wachten op de chef van hotel Agdeni. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, blijft u verklaren dat u tegenover restaurant Kiramala stond te wachten en het vier of vijf kilometer is tussen het hotel en Kiramala (CGVS, p.6). Bijgevolg slaagt u er niet in een verklaring te bieden voor deze tegenstrijdigheid en dit doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Verder is het ook opmerkelijk te noemen dat u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde in het ziekenhuis bezoek te hebben gekregen van verschillende mannen. Deze zouden hebben gezegd dat ze u niet met rust zouden laten als u uit het ziekenhuis kwam (CGVS vragenlijst 1e VIB, randnr.5). Wanneer er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS echter wordt gevraagd of er incidenten zijn gebeurd toen u in het ziekenhuis verbleef, verklaart u dat er niks is gebeurd (CGVS, p.7). Verwacht kan echter worden dat als u werkelijk bedreigd werd in het ziekenhuis, u hiervan melding zou hebben gemaakt tijdens uw persoonlijk onderhoud. Het feit dat u niet heeft gedaan ondergraft verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien dient er ook op te worden gewezen dat de door u aangehaalde feiten slechts blote beweringen zijn. U liet immers na het CGVS enig objectief begin van bewijs ter zake over te maken, niettemin dit redelijkerwijze van u verwacht kon worden. Bij DVZ verklaarde u immers dat u een document had over de verwondingen toen ze u hebben neergestoken, maar u had hiervan geen kopie gekregen (VVV, randnr.19). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dat u geen enkel document heeft met betrekking tot uw ziekenhuisopname (CGVS, p.7). Verwacht kan echter worden dat u zou hebben geprobeerd om dit document te verkrijgen. Het feit dat u geen enkel document neerlegt ter staving van uw relaas, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

*Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan het door u beweerde asielrelaas, -quod non-, dient erop te worden gewezen dat uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan*

bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonst dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in en verklaart nog nooit klacht te hebben ingediend in Georgië of op een andere manier bescherming gezocht voor uw problemen in Georgië. U verklaart dat Batumi een kleine stad is en u niet nog meer problemen wilde. Uw enige bedoeling was om hen te vermijden (CGVS, p.8). Als u zich door de problemen met deze mensen echter gedwongen voelde om het land te verlaten, kan worden verwacht dat u eerst redelijke pogingen had ondernomen om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen enkele poging hebt ondernomen om de bescherming van uw nationale autoriteiten in te roepen.

De door uw vrouw M.M. (CG: [...]) en u neergelegde documenten slagen er niet in bovenstaande beoordeling te wijzigen. Jullie paspoort, uw vrouw haar identiteitskaart, het paspoort van jullie twee kinderen, jullie huwelijksakte en de geboorteakte van jullie kinderen attesteren jullie identiteit, herkomst en familiale band, zonder dat deze in bovenstaande beslissing ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en te zijn geboren op [...] 1982 in Batumi. U verklaart dat uw man M.S. (CG: [...]) op 19 maart 2020 's nachts werd aangevallen door onbekende mannen toen hij met zijn taxi stond te wachten op een klant. Uw man had één van deze mannen, Z., op zijn hoofd geslagen met een sleutel en deze persoon had een litteken. Sindsdien had uw man problemen met deze persoon en hij liet jullie niet met rust. Hierdoor vertrok hij in mei 2020 richting België, maar ze bleven u echter maandelijks lastigvallen en u moest regelmatig verhuizen.

U vertrok op 1 februari 2023 uit Georgië met jullie kinderen G. en D. omdat u zich zorgen maakte om hun veiligheid. Hierna gingen jullie twee dagen op bezoek bij uw schoonmoeder in Turkije. Op 4 februari 2023 arriveerden jullie in België en op 19 juli 2023 diende u samen met uw man M.S. (CG: [...]) jullie eerste verzoek om internationale bescherming in België. Jullie kwamen niet opdagen voor jullie persoonlijk onderhoud en op 9 januari 2024 werd er in jullie hoofde een beslissing tot beëindiging van de behandeling van jullie verzoek genomen. Jullie tekenden hiertegen geen beroep aan binnen de wettelijk voorziene termijn.

Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd, dienden jullie op 27 maart 2024 een tweede verzoek om internationale bescherming in België in. Op 21 juli 2024 werd jullie tweede verzoek ontvankelijk verklaard omwille van formele redenen.

Ter staving van jullie relaas leggen uw man M.S. (CG: [...]) en u volgende documenten neer: uw paspoort, het paspoort van uw man, het paspoort van jullie twee kinderen, uw identiteitskaart, jullie huwelijksakte en de geboorteakte van jullie kinderen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U haalde dezelfde redenen aan zoals uw man M.S. (CG: [...]). In dit opzicht kan dan ook worden verwezen naar de uitgebreide motivering zoals weergegeven in de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die in zijn hoofde werd genomen:

[...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 325 482, is de echtgenoot van verzoekster, wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 325 475. Verzoekers beroepen zich op dezelfde asielmotieven en de bestreden beslissingen die ten aanzien van hen werden genomen, zijn gebaseerd op identiek dezelfde motieven. In de verzoekschriften van verzoekers worden dezelfde middelen aangehaald. Gelet op het voorgaande moeten de zaken, omwille van hun onderlinge verknochtheid, worden samengevoegd.

3. De verzoekschriften

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/9, 57/6, §3, eerste lid, 6° en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Zij werpen tevens een kennelijke beoordelingsfout op.

Ter staving van hun betoog voegen verzoekers volgende stukken bij ter ondersteuning van hun verzoekschriften:

- ACAT, “Des pays d’origine sûrs ? Pas si sûr. L’exemple de la Géorgie”, 4 augustus 2015 <https://www.acatfrance.fr/publie/c332-goergie-pdf>
- ECRI-RAPPORT OVER GEORGIE (zesde monitoringcyclus).

Verzoekers stellen dat deze stukken bewijzen dat de commissaris-generaal hun vluchtrelaas niet voldoende serieus heeft genomen.

Verzoekers vragen in hoofdde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

4. Aanvullende stukken

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de advocaat van verzoekers op 14 december 2024 via Jbox een aanvullend stuk met een vertaling naar het Frans en een vertaling naar het Nederlands wilde versturen maar dit stuk niet als bijlage had toegevoegd. De griffie van de Raad heeft de advocaat op 16 december 2024 om 15u01 gebeld om te vragen om het aanvullend stuk op te sturen. Vervolgens heeft de griffie de advocaat opnieuw gebeld op 23 december 2024 om 9u26, 11u20 en 15u en op 30 december 2024 om 14u20 en 15u05 maar telkens zonder antwoord. Tot op heden werd het aanvullend stuk niet overgemaakt. Ter zitting had de advocaat die loco optrad evenmin kennis van het ontbrekend aanvullend stuk.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., punten 64-70).

5.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de

verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling van de zaak

6.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Te dezen voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 57/6, §3, eerste lid, 6° en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, doch geven zij niet de minste toelichting over de wijze waarop zij deze artikelen geschonden achten. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze deze artikelen die bepalen dat een verzoek om internationale bescherming van een begeleide minderjarige in eigen naam niet ontvankelijk kan worden verklaard indien de minderjarige geen eigen feiten heeft aangehaald die een apart verzoek rechtvaardigen (artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° VrW) en dat een volgend verzoek niet ontvankelijk kan worden verklaard indien de verzoeker geen nieuwe elementen of feiten heeft voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt (artikel 57/6/2 VrW), in casu geschonden zouden zijn.

6.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen moeten steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

6.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen. Een schending van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet wordt niet dienstig aangevoerd.

6.4. Uit hun verklaringen blijkt dat verzoekers Georgië hebben verlaten omdat verzoeker een interpersoonlijk conflict had met vijf jonge gasten waaronder Z. die hij tijdens een aanval zou verwond hebben. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissingen, dat door verzoekers niet wordt betwist.

6.5. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoekers het niet aannemelijk maken dat zij een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag hebben of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming lopen. De bestreden beslissingen zijn gebaseerd op volgende gronden:

- (i) De problemen van verzoekers houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag; het betreft immers een louter interpersoonlijk conflict tussen verzoeker met Z. en zijn kompanen die naar hem op zoek waren na het incident van 20 maart 2020;
- (ii) Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoekers een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zouden lopen;
- (iii) De ernst en de geloofwaardigheid van de vrees wordt ondermijnd omdat (a) verzoeker, sinds hij voor de eerste keer naar België kwam, nog minstens drie keer is teruggekeerd naar Georgië; (b) verzoeker eind mei 2022 voor de laatste keer in België aankwam maar tot 19 juli 2023 heeft gewacht om een verzoek om internationale bescherming in te dienen;
- (iv) De geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (a) door tegenstrijdigheden in de opeenvolgende verklaringen van verzoeker en (b) door elk gebrek aan enig objectief begin van bewijs ter staving van de aangehaalde feiten;
- (v) Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan het beweerde asielrelaas, quod non, maken verzoekers het niet aannemelijk dat zij geen beroep kunnen doen op de bescherming van de nationale autoriteiten in Georgië; uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem; verzoekers hebben geen enkele poging ondernomen om de bescherming van de nationale autoriteiten in te roepen;
- (vi) De door verzoekers neergelegde documenten kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig.

6.5. De Raad stelt vast dat verzoekers geen enkele poging ondernemen om de verschillende pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen met concrete argumenten te weerleggen. De door verzoekers aangebrachte informatie in de verzoekschriften ligt deels in dezelfde lijn als de informatie waarop bovenstaande bevindingen zijn gesteund en is niet van die aard om afbreuk te doen aan de beoordeling van de commissaris-generaal.

6.6. Waar verzoekers zich beroepen op een persartikel van 2015 waarin de opname van Georgië op de lijst van veilige landen van herkomst in Frankrijk wordt bekritiseerd (stavingstuk 3.1.a. bij het verzoekschrift), merkt de Raad op dat Georgië in België niet opnieuw werd opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst die werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 2023. In dit verband stipt de Raad omwille van de volledigheid aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoekers niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat hun verzoek niet behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet op hen van toepassing is.

6.7. Het uittreksel van het rapport van ECRI (stavingstuk 3.1.b bij het verzoekschrift) doet geen afbreuk aan en ligt in dezelfde lijn als de bevindingen van de COI Focus van 11 december 2023 en de daaruit gemaakte conclusie dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit de COI Focus Georgië – Algemene situatie van 11 december 2023 blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en

internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad wijst erop dat het aan verzoekers toekomt in concreto aan te tonen dat het hen in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij evenwel in gebreke blijven. In de bestreden beslissingen wordt op goede gronden vastgesteld dat verzoekers geen enkele poging hebben ondernomen om de bescherming van hun eigen autoriteiten in te roepen. Verzoekers verklaren nooit klacht te hebben ingediend in Georgië of op een andere manier bescherming te hebben gezocht voor hun problemen. Hun verklaring dat Batumi een kleine stad is en zij niet nog meer problemen wilden (notities persoonlijk onderhoud CGVS verzoeker, p. 8) volstaat geenszins om aan te tonen dat zij niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten kunnen rekenen.

6.8. Het verweer van verzoekers is niet dienstig om de pertinente motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van de motieven blijft onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

6.9. Er kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

6.10. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, brengen verzoekers geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

6.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, noch een kennelijke beoordelingsfout kan worden aangenomen.

7. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS,

K. VERHEYDEN,

De griffier,

K. VERHEYDEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

V. HOEFNAGELS